

[Carsten Andersen]

henvender sig til bistandskontoret, har brug for at der bliver anvendt på den pågældende sag.

Som jeg skriver i begrundelsen for spørgsmålet, er det, der får mig til at tage sagen op, at ministeren nu igen antyder i den offentlige debat, at der sker en befangling og unødigt snak og meget lidt handlingsrettet virksomhed i bistandskontorerne. Det er derfor, jeg spørger: hvor meget tid tror ministeren den enkelte sagsbehandler har til rådighed for den enkelte klient? Der er lavet nogle undersøgelser af socialforskningsinstituttet, og der er gentagne påpejninger af, at der ikke er tid nok til at komme videre end til de økonomiske drøftelser og hen til de sociale problemer for derved at få fat i nogle konkrete handlingsplaner, som man kan sætte i gang. Så virker det meget hårdt, når socialministeren hele tiden antydningvis siger, at der faktisk er for meget snak på bistandskontorerne og for lidt handling, når vi åbenbart her er enige om, at det er handling, der er behov for, og at der skal bruges den tid, som den enkelte klient har behov for, og ikke den tid, som forvaltningen har behov for. Det bemærkede jeg også at ministeren var enig i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 11

5) Til *socialministeren* af:

Carsten Andersen (SF):

»Hvor meget af den tid, der er til rådighed, forestiller ministeren sig går med afgivelse af kontroloplysninger forlangt af de ministerielle cirkulærer m.v., og hvor meget tid forestiller ministeren sig der er til rådighed til egentlig drøftelse af den bistandsøgendes sociale problemer?«

Skriftlig begrundelse

Ministeren gav den 26. september i en radioudsendelse udtryk for, at mange bistandsklienter efterhånden var trætte af at tale om deres problemer, der måtte ske noget andet. Ministeren understregede i sine udtalelser, at hun ikke ønskede at kritisere de professionelle sagsbehandlere, men at brugerne af bistandskontorerne har brug for noget andet end at tale i det uendelige om deres problemer. Disse udtalelser giver spørgeren en for-

nemmelse af, at socialministeren ikke er klar over, hvor lidt tid der egentlig er og kan sættes til den enkelte bistandsøgende. Det er spørgerens opfattelse, at det ikke er et spørgsmål om, at brugerne er trætte af samtalerne på bistandskontoret, men at ministeren ønsker, at de helt skal bortfalde og løses i privat regie, såvel ved frivilligt arbejde som betalt familierådgivning.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Som jeg nævnte i besvarelsen af det tidligere spørgsmål – og det tror jeg hr. Carsten Andersen og jeg kan være enige om – vil det nok ikke være hverken rimeligt, praktisk eller en god fremgangsmåde at begynde at sætte minutter på den enkelte klient. Det vil selvfølgelig være forskelligt fra klient til klient. Men når man så nu specielt henviser til, at man i forvaltningerne skal bruge en hel del tid med kontroloplysninger og ministerielle cirkulærer, vil jeg godt igen henlede opmærksomheden på det kontanthjælpsforsøg, som nu har løbet i 14 kommuner i et år, og som vi snart vil få en vurdering af. Et centralt punkt i dette forsøg er jo netop, at man ved at give hjælp med mere faste ydelser kan spare ansøgerne for udspørgen og kontroloplysninger og også give sagsbehandlerne bedre tid til rådgivende virksomhed.

Jeg vil godt benytte anledningen til at oplyse, at i alle de 14 kommuner har man ønsket at fortsætte med forsøgsmodellen, selv om den fastlagte forsøgsperiode er udløbet; det opfatter jeg som noget positivt. Men vi må vente på en samlet vurdering af, hvorledes forsøget er forløbet i disse 14 kommuner. Jeg vil dog godt bruge anledningen til at sige, at en af ideerne i virkeligheden er at imødekomme et ønske både hos borgerne og hos sagsbehandlerne om, at man ikke skal bruge så meget tid på kontrol og udspørgen.

Carsten Andersen (SF):

Jeg takker for svaret og skal henvise til, at socialforskningsinstituttet i en undersøgelse, socialreformundersøgelse nr. 4 om socialforvaltningernes situation, har påvist, at over halvdelen af sagsbehandlernes arbejdstid går med de bureaukratiske ting og ikke med kontroltingene.

Kontanthjælpsforsøget har jo, fordi der lå nogle meget specifikke og stramme rammer,